

CBE 204-2017 beoordeling paper

UITSPRAAK

in het geding tussen Y te Groningen, hierna ook te noemen appelland,

en

de examiner van het vak Research Paper for Pre-MSc SCM van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het vak Research Paper for Pre-MSc SCM (EBS010C10)

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van het vak Research Paper for Pre-MSc SCM om aan appelland op 8 augustus 2017 het cijfer 5 toe te kennen voor het paper behorende bij dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 16 november 2017 waarbij appelland met kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van X, examiner en Z, voorzitter van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft het vak Research Paper for Pre-MSc SCM. Dit vak is op 8 augustus 2017 becijferd met een 5. Op 18 augustus 2017 dient appelland via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het cijfer. Er vindt op verzoek van het College op 8 september 2017 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand, waarna appelland besluit zijn beroep voort te zetten. Vervolgens is het beroep behandeld op een zitting van het College op 16 november 2017.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. De paper van appelland is tot twee maal toe met een onvoldoende beoordeeld. Appelland voelt zich hierdoor benadeeld en loopt studieovertraging op.

In beide versies is hij niet gewezen op de tekortkomingen in de kwaliteit van zijn onderzoek in tegenstelling tot een medestudente. Verder zijn enkele onderdelen in de eerste versie hoger gewaardeerd dan in de tweede versie terwijl appelland de feedback had verwerkt. Daarnaast is in zowel de eerste als tweede versie de paper door de ene beoordelaar met een voldoende beoordeeld en door de andere beoordelaar met een onvoldoende. Appelland vraagt zich af hoe het kan dat er twee punten verschil zitten in de beoordelingen.

Ook vindt appelland de begeleiding ondermaats. Hij heeft slechts één keer een gesprek met X gevoerd wat niet constructief was omdat hij nog een privé telefoongesprek voerde tijdens het gesprek. Verder werd er niet op e-mails gereageerd (behalve een e-mail om een afspraak te maken) en is de nakijktermijn twee maal met drie dagen overschreden.

Tot slot is appelland ook nog afgerekend op zijn functiebeperking dyslexie doordat er commentaar is gegeven op zijn Engelse taalvaardigheid terwijl in Progress is vastgelegd dat er rekening zou worden gehouden met zijn functiebeperking.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijktens zijn verweerschrift, als volgt verweerd.

Op 8 augustus 2017 is de paper van appelland voor wederom beoordeeld met het cijfer 5. Bij de totstandkoming van de laatste beoordeling is een derde beoordelaar, W, verzocht de paper onafhankelijk te beoordelen omdat de eerste beoordelaar de paper met een onvoldoende beoordeelde en de tweede beoordelaar met een voldoende. Dit is in overeenstemming gebeurd

met artikel 8.1. lid 4 Reglement Afstudeerwerkstukken BSc, MSc en Pre-MSc. De derde beoordelaar heeft de paper met het cijfer 5 beoordeeld.

Over de beoordeling van de paper die appellant vóór de reparatiemogelijkheid had ingeleverd brengt verweerder het volgende naar voren. Aanvankelijk was deze paper met een onvoldoende beoordeeld door de eerste beoordelaar en met een voldoende door de tweede beoordelaar. Er heeft toen, voordat het cijfer aan appellant is gegeven, overleg plaatsgevonden tussen de twee beoordelaars waarna het oordeel eensluidend 'onvoldoende' was. Maar in deze procedure gaat het enkel om de beoordeling zoals die op 8 augustus 2017 is gegeven.

Voorts is het juist dat de op enkele onderdelen de papier de tweede keer lager is beoordeeld. Feitelijk was er namelijk sprake van een verslechtering ten opzichte van de eerste versie van de paper. Het verwerken van feedback heeft niet altijd tot gevolg dat de paper er beter van wordt, hoewel dat uiteraard wel de bedoeling is.

Verweerder bestrijdt de stelling van appellant dat de begeleiding ondermaats is geweest. Er heeft namelijk veelvuldig begeleiding plaatsgevonden, zowel in groepsverband als individueel. Ook is er contact geweest per e-mail. Feitelijk heeft appellant zelfs méér begeleiding genoten dan andere studenten.

Verweerder heeft geen rekening gehouden met de functiebeperking dyslexie van appellant. Verweerder geeft aan dat stijl- en spellingsfouten nauwelijks van invloed zijn geweest op de beoordeling. Dus appellant is hierdoor niet benadeeld. De 'line of reasoning' goed volgen is misschien wel lastiger voor studenten met dyslexie. Maar dit is een essentieel onderdeel van een paper. Eindtermen van de paper kunnen niet worden aangepast of verlaagd voor studenten met een functiebeperking. Verweerder brengt naar voren dat appellant zijn paper had kunnen laten lezen door iemand anders alvorens de paper in te leveren.

Al met al is de beoordeling zorgvuldig en overeenstemming met het bepaalde in de OER tot stand gekomen. Verweerder verzoekt dan ook om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of er sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert –samengevat- aan dat verweerder tekort is gekomen in begeleiding, dat er onvoldoende rekening is gehouden met zijn functiebeperking dyslexie en dat de beoordeling niet zorgvuldig is geweest gezien de grote verschillen in beoordeling tussen de eerste en tweede beoordelaar. Hierover overweegt het College het volgende.

Verweerder heeft ter zitting uiteengezet waar de begeleiding uit bestond en uiteengezet dat appellant feitelijk méér begeleiding heeft ontvangen dan andere studenten die hetzelfde vak volgden. Het is het College niet gebleken dat door de manier van begeleiden het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Appellant heeft voorts aangevoerd dat er ten onrechte geen rekening is gehouden met zijn functiebeperking dyslexie. Verweerder heeft erkend dat hiermee inderdaad geen rekening is gehouden. Verweerder heeft echter uiteengezet dat het oordeel niet anders was geweest als verweerder voorafgaand aan het vak Research Paper for Pre-MSc SCM op de hoogte was geweest van de functiebeperking van appellant, waarbij verweerder terecht heeft aangevoerd dat de eindtermen van een vak niet verlaagd kunnen worden vanwege een functiebeperking. Deze beroepsgrond faalt.

Tot slot voert appellant aan dat de beoordeling onzorgvuldig heeft plaatsgevonden doordat de beoordelaars niet tot hetzelfde oordeel zijn gekomen en de beoordelingen zelfs twee punten verschilden. Het College wijst er op dat in deze procedure enkel de beoordeling zoals die op 8 augustus 2017 is gegeven in het geding is. Het College constateert dat er inderdaad sprake was van twee punten verschil in de beoordeling van de twee beoordelaars en dat in overeenstemming met artikel 8.1. lid 4 Reglement Afstudeerwerkstukken BSc, MSc en Pre-MSc

een derde beoordelaar vervolgens is verzocht om de paper te beoordelen. Hierdoor is de procedure van beoordeling volgens de regels verlopen en ziet het College geen aanwijzing voor de stelling van appellant dat de procedure van beoordeling onzorgvuldig is verlopen. Het enkele feit dat er twee punten verschil zit in de beoordeling van de twee beoordelaars doet hier niets aan af. De procedure om een derde beoordelaar te betrekken bij de beoordeling in het geval dat er een (aanzienlijk) verschil in beoordeling is geconstateerd is juist ingevoerd om de zorgvuldigheid te bewaken.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat de grenzen van een zorgvuldige beoordeling zijn overschreden door verweerder en kan het bestreden besluit in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 6 december 2017 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. W.J. Meester en T.J. van den Belt, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.